

Streszczenie rozprawy pt. „Jednolitość stosowania prawa konkurencji Unii Europejskiej przez organy i sądy Państw Członkowskich”

Dysertacja poświęcona jest zagadnieniu jednolitości w ramach systemu prawa konkurencji UE. Pierwsze dwa rozdziały wskazują na zakres tematu oraz przyjęte podstawowe definicje. „Jednolitość” i „prawo konkurencji UE” były rozumiane w badaniach w ich szerokim sensie. „Jednolitość” została użyta w świetle takiego samego naruszenia, tego samego naruszenia w rozumieniu materialnym oraz w odniesieniu do realizacji polityk, głównie polityki konkurencji. Jeśli chodzi o drugie zagadnienie, to obejmuje ono prawo materialne, ustrojowe oraz procesowe. Jako, że prawidłowe funkcjonowanie elementów ustrojowych i procesowych jest warunkiem *sine qua non* jednolitego stosowania prawa, taki pryzmat analizy jest uzasadniony. Bez tej domeny dyskusja o jednolitości byłaby niemożliwa *ab ovo*. Rozprawa podejmuje aspekty publicznego i prywatnego wdrażania związane z jednolitością. Bardzo ważny jest rozdział piąty, który został poświęcony kilkunastu blokom o różnych wątkach, które odnoszą się do zagrożenia *in concreto* w zakresie jednolitości, potencjalnych zagrożeń dla jednolitości oraz proceduralnego i ustrojowego wymiaru relewantnego dla zapewnienia jednolitości. Kończący rozdział wyjaśnia dlaczego jednolitość zasługiwała na nazwanie jej „zasadą” prawa konkurencji UE i podsumowuje wszystkie ustalenia z całej pracy. Ostatnia część zawiera postulaty na przyszłość mające na celu zagwarantować jednolitość.

12.6.17r.